

Quum in scripturae diversitate Epitomen libri primi adhuc ineditam saepius memoraturus sim, in initio Annotationum eam ponere placuit. Complectitur autem Haereses triginta quatuor primas.

Ἐκ τῆς βίβλου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου επισκόπου Κύπρου, τῆς κατὰ τῶν αἰρέσεων, ἦτις ἐπεκλήθη πανάριον ἦτοι κιβώτιον, γραφείσης παρ' αὐτοῦ ἀξιώσει τινῶν ἀρχιμανδριτῶν καὶ πρεσβυτέρων, Ἀκακίου καὶ Παύλου,⁵
ὧν τὰ μοναστήρια ἐν τῇ κοίλῃ Συρίᾳ.

Ἀδὰμ τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ πλασθεὶς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ λαβὼν τὸ ἐμφύσημα ἐζωογονήθη· οὐ γὰρ, ὥς τινες οἴονται, ἀπὸ τῆς εἰ ἥρξατο καὶ τῇ ἕκτῃ ἐτελειώθη. ἔσφαλται γὰρ ἡ διάνοια τῶν τοῦτο λεγόντων. τούτῳ¹⁰ πλάττεται γυνὴ ἐξ αὐτοῦ ὁμοία αὐτῷ. παῖδες δὲ γεννῶνται τούτῳ ἄρρενες καὶ θήλειαι. καὶ βιώσας ἔτη ἑνακόσια τριάκοντα τελειοῦται. τούτου παῖς πρῶτος Κάιν, καὶ Ἀβελ, καὶ μετὰ τούτους Σήθ. τούτου Ἐνῶς, οὗ Μαλελεήλ, οὗ Ἰάρεδ. καὶ ὥς ἡ παράδοσις ἔχει, ἀπὸ¹⁵ μὲν τοῦ Ἀδὰμ ἥρξατο ἡ παράβασις, ἀπὸ δὲ τοῦ Κάιν ἡ ἀλληλοκτονία, ἀπὸ δὲ Ἰάρεδ φαρμακεία, μαγεία, ἀσέλγεια, μοιχεία. τῷ Ἰάρεδ γίνεται παῖς Ἐνώχ, ὃς εὐαρε-

στήσας τῷ Θεῷ μετετέθη. οὗτος γεννᾷ τὸν Μαθουσά-
 λαν, ὁ δὲ τὸν Λάμεχ, ὁ δὲ τὸν Νῶε, ἐφ' οὗ ὁ κατα-
 κλισμός. τούτου παῖδες τρεῖς, Σὴμ, Χάμ, Ἰάφεθ. Σὴμ
 δὲ γεννᾷ τὸν Ἀρφαξὰδ, ὁ δὲ τὸν Κηνᾶν, ὁ δὲ τὸν Σαλᾶ,
 5 ὁ δὲ τὸν Ἑβερ, ἄνδρα Θεοσεβῆ, ὁ δὲ τὸν Φαλέκ· ἐφ'
 οὗ καὶ ἡ τοῦ πύργου οἰκοδομὴ καὶ ἡ σύγχυσις τῶν γλωσ-
 σῶν, διαιρεθεισῶν ἀπὸ μιᾶς εἰς ἑβδομήκοντα καὶ δύο.
 γεννῶνται δὲ ἐκ τῶν ἄλλων υἱῶν τοῦ Νῶε παῖδες ὅ τε
 Μισρὲμ καὶ Χοὺς καὶ Ψοὺς καὶ Σαββὰ καὶ Λοὺδ καὶ
 10 ἕτεροι πλεῖστοι. μετὰ δὲ τὴν σύγχυσιν τῶν γλωσσῶν
 ἐμερίσθησαν ἅπαντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Πρῶτος δὲ Νεβρώδ ὁ τοῦ Χοὺς υἱὸς βασιλέα ἐαυ-
 τὸν καὶ τύραννον Αἰθιοπίας ἐποίησε. τούτου δὲ παῖς
 Ἀσοὺρ. ὁ δὲ τὸν Ναχῶν, ὁ δὲ τὸν Θάρρα. ἐπὶ τούτων
 15 γέγονεν ἀνδριαντοπλασία ἀπὸ κεραμικῆς ἐπιστήμης. οὐ-
 δεῖς δὲ μέχρι τοῦ καιροῦ ἐκείνου παῖς πρὸ πατρὸς ἐτε-
 λεύτησεν. ἀλλ' ἐπεὶ ὁ Θάρρα εἰδωλοπλάστησεν ἀπὸ τῆς
 πηλουργίας, ἀπειλήφεν ἀρίαν τὴν δίκην, καὶ ἐτελεύτη-
 σεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀρραν πρὸ αὐτοῦ· ὃ καὶ ἡ γραφή
 20 ἐσημνήματο λέγουσα “καὶ ἀπέθανεν Ἀρραν ἐνώπιον τοῦ
 πατρὸς αὐτοῦ”. καὶ πρὸ τοῦ Θάρρα δὲ ὁ Σερούχ εἰδω-
 λοπλάστησεν, οὐ μὴν διὰ πηλουργίας ἢ ἐτέρας ὕλης,
 ἀλλὰ διὰ χρωμάτων. ἀπὸ τοῦ Θάρρα τοίνυν ἡ τῶν εἰ-
 δώλων εὐρέθη ἐπίνοια. ἔνθεν γόνιτάς τινας καὶ κακο-
 25 δαίμονας τυράννους ἐθεοποιήσαντο. μετηνέχθη δὲ εἰς
 Ἑλληνας ἡ εἰδωλολατρία ἐκ τῆς τῶν Αἰγυπτίων πλάνης
 ἐπὶ τῶν Κέκροπος χρόνων. καθ' ὃν καιρὸν καὶ Νίνος,
 σύγχρονος εἰσὶ τοῦ Ἀβραάμ.

Γίνονται δὲ τῷ Ἀβραάμ παῖδες ὅκτα, Ἰσαὰκ δὲ

12. Πρῶτος] ἃ βασιλ (i. e. πρῶτος βασιλεύς) margo K.
 (i. e. codicis Parisini 854). 18. ἀρίαν] Sic K. 27. Νί-
 νος] νῖνος K. Addendum καὶ Σεμίραμις, οἱ ex p. 8 D.

μόνος ἐγένετο κληρονόμος καὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς οὐ-
 σίας αὐτοῦ. πρὸ αὐτοῦ δὲ ἔσχε τὸν Ἰσμαὴλ ἀπὸ παι-
 δίσκης τῆς Ἀγαρ. Χέττουρα δὲ τίκτει τούτῳ παῖδας
 ἕξ, οἱ καὶ διεμερίσθησαν ἄλλος ἀλλαγῇ, ἀφ' ὧν καὶ
 ἔθνη ὀνομάζονται τινα, οἷον οἱ εὐδαίμονες. Ἀραβες καὶ 5
 οἱ Μαδιναῖοι, καὶ ἄλλα ἅττα. τῷ δὲ Ἰσμαὴλ δεκαδύο
 γίνονται παῖδες, ἕξ ὧν αἱ φυλαὶ τῶν Ἀγαρηνῶν. Ἰσαὰκ
 δὲ γεννᾷ παῖδας δύο, Ἡσαῦ τε καὶ Ἰακώβ. κτίζει δὲ
 Ἡσαῦ πόλιν τὴν Ἐδώμ. καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες, οἱ-
 τινες κατὰ διαδοχὴν τῆς χώρας ἄρχοντες ἐκαλοῦντο ἡγε- 10
 μόνες Ἐδώμ, ἥτοι τῆς Ἰδουμαίας. ἀφ' ὧν καὶ πέμπτος
 κατὰ διαδοχὴν ὁ Ἰώβ, ὑπεξαιρουμένου τοῦ Ἀβραὰμ ἐκ
 τοῦ ἀριθμοῦ τούτου. Ἰσαὰκ γεννᾷ τὸν Ἡσαῦ, ὁ δὲ τὸν
 Ραγουήλ, ὁ δὲ τὸν Ζαρᾶ, ὁ δὲ τὸν Ἰώβ, πρότερον μὲν
 Ἰωβὰδ καλούμενον, ὕστερον δὲ κληθέντα Ἰώβ. Ἰακώβ δὲ 15
 ὁ ἀδελφὸς Ἡσαῦ γεννᾷ τὸν Λευὶ καὶ τὸν Ἰούδαν καὶ
 τοὺς ἄλλους πατριάρχας. Λευὶ δὲ γεννᾷ τὸν Κάαθ, ὁ
 δὲ τὸν Ἀβραὰμ, ὁ δὲ τὸν Μωσέα. Ἰούδας δὲ γεννᾷ τὸν
 Φαρές, ὁ δὲ τὸν Ἑσρώμ, ὁ δὲ τὸν Ἀραμ, ὁ δὲ τὸν
 Ἀμιναδὰν, ὁ δὲ τὸν Ναασσών. ἐπὶ τούτων τῶν χρόνων 20
 ἕξις Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου. ἦν δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ
 Ἰναχος παρ' Ἑλλήσι γνωριζόμενος, οὗ θυγάτηρ Ἰὼ, ἡ
 καὶ Ἀτθὶς καλουμένη, δι' ἣν καὶ νῦν Ἀττικὴ καλεῖται,
 καὶ ὁ Βόσπορος· Ἰσιν δὲ ταύτην Αἰγύπτιοι καλοῦσι,
 καὶ τιμῶσιν ὡς θεόν. ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἀρχὴν ἔσχε 25
 τὰ παρ' Ἑλλήσι μυστήρια, πρότερον παρὰ Φρυγί καὶ
 Φοίνιξι καὶ Αἰγυπτίοις καὶ Βαβυλωνίοις ἐπινενοημένα,
 μετηνέχθησαν δὲ εἰς Ἑλληνας ὑπὸ Κάδμου, ἀλλὰ καὶ
 παρὰ Ὀρφέως τινὰ τὴν ἀρχὴν ἔλαβον καὶ παρὰ ἄλλων
 τινῶν. ὕστερον δὲ διηρέθησαν εἰς αἰρέσεις ἐν Ἐπικούρῳ 30

5. Ἀραβες] ἄρραβες K. 12. ὑπεξαιρουμένου] ὑπεξ-
 αιρούμενος K. 21. ἐκεῖνο] ἐκείνου K. 28. ὑπὸ] ἀπὸ K.

καὶ Ζήνωνι τῷ Στωϊκῷ καὶ Πυθαγόρᾳ καὶ Πλάτῳ.
 ἀρξάμενα δὲ τὰ Ἑλληνικὰ μυστήρια οὕτως ἐκρατύνοντο
 ἕως τῶν Μακεδονικῶν χρόνων καὶ Ξέρξου τοῦ Περσῶν
 βασιλέως. ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα
 5 χρόνων Πλάτων τε ἐγνωρίσθη καὶ ὁ μικρὸν πρὸ αὐτοῦ
 Πυθαγόρας, καὶ οἱ λοιποὶ, καὶ μετ' αὐτὸν Ἐπίκουρος,
 καὶ τινες ἄλλοι. καὶ οὕτως εἰς αἵρέσεις καὶ συγγράμ-
 ματα τὰ Ἑλληνικὰ διηρέθησαν μυστήρια. πρῶται τοί-
 νων πασῶν τῶν αἱρέσεων καὶ οἷονεὶ μητέρες γεγόνᾱ-
 10 σιν αὐταί.

α'. Βαρβαρισμός, Σκυθισμός, Ἑλληνισμός, Ἰου-
 δαϊσμός. ἡ τοῦ Βαρβαρισμοῦ αἵρεσις διηρέθη καθ' ἑαυ-
 τὴν ἀφ' ἡμερῶν τοῦ Ἀδάμ ἐπὶ δέκα γενεαῖς ἕως Νῶε.
 Βαρβαρισμός δὲ κέκληται ἀπὸ τοῦ μὴ τοὺς τότε ἀνθρώ-
 15 πους ἀρχηγόν τινα ἔχειν μηδὲ συμφωνεῖν ἀλλήλοις. πᾶς
 γὰρ ἄνθρωπος ἑαυτῷ ἐστοίχει καὶ νόμος κατὰ τὸ ἴδιον
 ἐγίνετο βούλημα.

β'. Ὁ δὲ Σκυθισμός ἀπὸ τῶν ἡμερῶν Νῶε καὶ με-
 τέπειτα ἄχρι τῆς τοῦ πύργου οἰκοδομήσεως καὶ μετὰ
 20 τὸν τοῦ πύργου χρόνον ἐπ' ὀλίγοις ἔτεσι, τουτέστιν
 ἐπὶ Φαλέκ καὶ Ραγαῦ, οἵτινες περὶ τὸ τῆς Εὐρώπης
 ἅπαν νενευκότες κλίμα τῷ τῆς Σκυθίας ὀνόματι τὴν χώ-
 ραν ὠνόμασαν, ἣ καὶ μέχρι τοῦ νῦν οὕτω λέγεται.

γ'. Ὁ δὲ Ἑλληνισμός ἀπὸ τοῦ χρόνου τοῦ Σερόνχ,
 25 ὃς πρῶτος ἤρξατο χρωματουργεῖν εἰδῶλα, ἔπειτα δὲ
 καὶ ἀπὸ τῶν χρόνων Θάρρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ, ὃς
 ἐκ κεραμικῆς τέχνης εἰδωλοπλάστησεν. ἃ μιμησάμενοι
 καθεξῆς Αἰγύπτιοί τε καὶ Φρύγες καὶ Βαβυλώνιοι καὶ

3. Μακεδονικῶν] μακεδόνων K, circumflexo et literis ix
 a manu recentiore scriptis. Μακεδονικῶν est p. 11 C.

5. ὁ μικρὸν πρὸ αὐτοῦ Πυθαγόρας] Vid. annot. ad p.
 290, 32.

Φοίνικες ἐκ τῶν ἄλλων ὕλῶν εἶδωλα ἐτεκμήναντο. ἀπ' Αἰγυπτίων δὲ τὰ πλεῖστα εἰς Ἑλλήνας μετηνέχθη. Ἑλληνες δὲ ὕστερον ὠνομάσθησαν ἀπὸ Ἑλλήνος τοῦ Αἰόλου παιδός.

δ. Ὁ δὲ γε Ἰουδαϊσμός ἀπὸ τῶν χρόνων Ἀβραάμ⁵ διὰ περιτομῆς εἴληψε τὸν χαρακτήρα, ἐν Μωυσεῖ δὲ ἐβδόμῳ ὄντι ἀπὸ Ἀβραάμ ἐπλατύνθη διὰ τοῦ δοθέντος νόμου ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. ἀπὸ δὲ Ἰούδα τοῦ υἱοῦ Ἰακώβ διὰ Δαβὶδ τοῦ πρώτως βασιλεύσαντος τῆς Ἰούδα φυλῆς τέλεον τὸ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ ὄνομα ἐκληρώσατο. 10

Πρῶτα μὲν αἱ πρῶται τέσσαρες αἱρέσεις. ἐπεὶ δὲ ὁ Ἑλληνισμός εἰς τινας αἱρέσεις διαιρεῖται, καὶ ὁ Ἰουδαϊσμός ὁμοίως, ἔστι δὲ καὶ ὁ Σαμαρειτισμός μεταξὺ τούτων, καὶ αὐτὸς εἰς διαφοροὺς διαιρούμενος διαιρέσεις, πρῶτον μὲν ἐροῦμεν περὶ τῶν διαφορῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, εἴτα περὶ τοῦ Σαμαρειτισμοῦ, καὶ οὕτω περὶ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ. τὸν δὲ ἀριθμὸν διπλοῦν παραθήσομαι, ὥς εἶναι τυχὸν τὴν πρώτην τοῦ Ἑλληνισμοῦ διαφορὰν πρώτην μὲν τῆς κατ' αὐτὴν διαιρέσεως, πέμπτην δὲ τῆς ἀκολουθίας, καὶ ἑξῆς ὁμοίως. διαιρεῖται τοίνυν ὁ²⁰ Ἑλληνισμός εἰς Πυθαγορείους, εἰς Πλατωνικοὺς, εἰς Στωϊκοὺς καὶ εἰς Ἐπικουρείους.

Α'. ε'. Περὶ Πυθαγορείων. Πυθαγόρειοι, εἴτ' οὖν Περιπατητικοί, ἐκλήθησαν ἀπὸ Πυθαγόρου τοῦ Σαμίου, ὃς δὴ τὴν τετρακτὴν ἐδογμάτισε καὶ κεκώλυκε θύεσθαι²⁵ τι τοῖς δῆθεν θεοῖς, καὶ ἐμψύχων ἐδίδαξεν ἀπέχεσθαι, καὶ ἀπὸ οἴνου ἐγκρατεύεσθαι. διώριζε δὲ τὰ μὲν ἐπάνω

6. Μωυσεῖ] μωϋσῇ K. et infra constanter.

8. Ἰούδα] ἰουδα K. hic et infra constanter.

9. Δαβὶδ] δαῦδ' hic et infra constanter, usitato in codicibus compendio.

11. ἐπεὶ] Litera ε prior versus finitur, alter ab πεὶ incipit, praescriptis literis

στ, γρ.
24. Πυθαγόρου] πυθα K.

σελήνης εἶναι ἀθάνατα, τὰ δὲ ὑποκάτω θνητά. ἀπα-
θανatismοὺς δὲ καὶ μεταγγισμοὺς ἔλεγε ψυχῶν καὶ σω-
μάτων παντελῇ φθοράν. σῶμα δὲ ἔφασκεν εἶναι τὸν
οὐρανὸν καὶ θεόν. ὀφθαλμοὺς δὲ αὐτοῦ καὶ τὰ ἄλλα
5 μέλη τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τὰ ἄστρα. τελευ-
ταῖον δὲ καὶ ἑαυτὸν θεοῦ ὠνόμασεν.

Β'. ζ'. Περὶ Πλατωνικῶν. Ὁ Πλάτων θεὸν μὲν
εἶναι ἔλεγε καὶ τὰ ὄντα πάντα ἐκ τοῦ ὄντως θεοῦ γε-
γενῆσθαι. εἶναι δὲ πρῶτον αἷτιον θεόν, δεύτερον δὲ
10 δυνάμεις τινὰς ὑπ' αὐτοῦ παραχθείσας, τρίτον δὲ τὴν
ἕλην διὰ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν δυνάμεων παραχθεῖσαν.
καὶ τὸν μὲν κόσμον πάντα γεννητὸν καὶ φθαρτὸν, τὴν
δὲ ψυχὴν ἀγέννητον καὶ ἀφθαρτον καὶ θείαν, καὶ αὐ-
τὸς δὲ μεταγγισμοὺς λέγων ψυχῶν εἰς διάφορα σώματα,
15 μέχρι καὶ κνωδάλων. καὶ κοινογαμίαν δὲ νομόθετεῖ καὶ
παιδευαστίαν.

Γ'. ζ'. Περὶ Στωϊκῶν. Τῶν Στωϊκῶν ἀρχηγὸς ἐγέ-
νετο Ζήνων ὁ Κιτιεύς· οἱ δὲ τὸν Ἐλεάτην Ζήνωνά φα-
σιν. δύο γάρ εἰσι Ζήωνες, ὁμοίως δὲ ἀμφοτέροισι ἐδο-
20 γμάτισαν. οὗτοι δὲ τὸν μὲν θεὸν νοῦν εἶναι ὀρίζονται,
καὶ ψυχὴν αὐτὸν εἶναι λέγουσι παντὸς τοῦ ὄντος, οὐ-
ρανοῦ φημι καὶ γῆς καὶ τῶν ἄλλων. σῶμα γὰρ αὐτοῦ,
ὡς ἔφην, λέγει τὸ πᾶν, ὀφθαλμοὺς δὲ τοὺς φωστῆρας.
μερίζουσι δὲ καὶ τὴν μίαν θεότητα εἰς πολλὰς μερικὰς,
25 οἷον εἰς ἥλιον, σελήνην, ἄστρα, ψυχὴν, ἄερα, καὶ τὰ
ἄλλα. τὴν δὲ ψυχὴν μέρος θεοῦ καὶ ἀθάνατον ἡγοῦν-
ται. καὶ μετενσωματώσεις ψυχῶν φασὶ καὶ παντελῇ
τῶν σωμάτων φθοράν, καὶ εἰμαρμένην καὶ γενεαί, ἐξ
ἧς πάντα διοικεῖται.

Δ'. η'. Περὶ Ἐπικουρείων. Οὗτος ὁ Ἐπίκουρος οὔτε
πρόνοιαν εἶναι ἔλεγεν οὔτε θεόν, ἀλλ' ἐξ αὐτόμων τὰ

πάντα συνεστάναι, καὶ πάλιν εἰς τὰ ἄτομα χωρεῖν, ἀεὶ γεννώσης τῆς φύσεως καὶ πάλιν δαπανωμένης, καὶ πάλιν ἀφ' ἑαυτῆς φνομένης, καὶ μηδέποτε ληγούσης. εἶναι δέ φησιν ἐξ ὑπαρχῆς ὡοῦ δίκην τὸ σύμπαν, τὸ δὲ πνεῦμα δρακοντοειδῶς περὶ τὸ ὦν ὡς στέφανον ἢ ζώ-5 νην περισφίγγειν τότε τὴν φύσιν· θελήσαν δὲ βιασμῶ τινι περισσοτέρῳ σφίγγειν τὴν πᾶσαν ὕλην, ἥτοι τὴν φύσιν πάντων, οὕτω διχάσαι τὰ πάντα, ἥτοι τὰ ὄντα, εἰς τὰ δύο ἡμισφαίρια, καὶ λοιπὸν ἐκ τούτων τὰ ἄτομα διακεκρίσθαι. καὶ τὰ μὲν κοῦφα καὶ λεπτότατα τῆς πά-10 σης φύσεως ἐπιπολάσαι ἄνω, τουτέστιν εἰς φῶς καὶ αἰθέρα καὶ τὸ λεπτότατον τοῦ πνεύματος, τὰ δὲ βαρύτερα καὶ σκυβαλώδη κάτω νενευκέναι, ἥτοι εἰς τὴν γῆν καὶ τὴν ὑγρὰν τῶν ὑδάτων οὐσίαν. τὰ δὲ ὅλα ἐφ' ἑαυτῶν κινεῖσθαι καὶ δι' ἑαυτῶν ἐν τῇ περιδινήσει τοῦ 15 πόλου καὶ τῶν ἄστρον, ὡς ὑπὸ τοῦ δρακοντοειδοῦς ἔτι ἐλαύνεσθαι πνεύματος. τέλος δὲ πάσης εὐδαιμονίας τὴν ἡδονὴν Ἐπίκουρος ἐδογμάτισεν.

Ε'. 9'. Περὶ Σαμαρείτισμοῦ. Ἀπὸ Ἰακώβ καὶ Ἰσραὴλ Ἰσραηλῖται πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐλέγοντο, ἐξ ἡμερῶν δὲ 20 Δαβὶδ τοῦ Ἰούδα τὸ γένος κατάγοντος Ἰουδαῖοι καλεῖσθαι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἤρξαντο. αἱ δὲ δώδεκα τούτων φυλαὶ ὑφ' ἑνὸς ἐβασιλεύοντο ἀπὸ Σαοὺλ ἕως Ῥοβοὰμ τοῦ υἱοῦ Σολομῶντος, ὑπ' αὐτοῦ δὲ διεσχίσθησαν αἱ φυλαὶ, καὶ γεγόνاسι δύο ἥμισυ μετὰ τοῦ Ἰούδα, τουτέ-25 στι μετὰ τοῦ Ῥοβοὰμ, καὶ ἑννέα ἥμισυ μετὰ τοῦ Ἱεροβοὰμ. ἐκαλοῦντο δὲ αἱ νῦν ἑννέα ἥμισυ Ἰσραηλῖται καὶ Ἰσραὴλ, βασιλευόμεναι ὑπὸ Ἱεροβοὰμ τοῦ υἱοῦ Ναβὰτ ἐν Σαμαρείᾳ· αἱ δὲ δύο ἥμισυ Ἰουδαῖοι καλούμεναι ἐβασιλεύοντο ἐν Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ Ῥοβοὰμ τοῦ υἱοῦ Σο-30

1. συνεστάναι] συνεστάναι K.
σαι K.

11. ἐπιπολάσαι] ἐπιπολάσαι K.

8. διχάσαι] διχά-

λομῶντος. καὶ οὕτω διήρκεσαν ἕως τῆς βασιλείας Ἰε-
 χονίου τοῦ καὶ Σεδεκίου καλουμένου. ἐπὶ δὲ τῶν χρό-
 νων αὐτοῦ γέγονεν ἡ εἰς Βαβυλῶνα αἰχμαλωσία. προσ-
 ῆλθον δὲ τῷ Βαβυλωνίων βασιλεῖ οἱ ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ
 5 πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν
 ἀποστεῖλαι τινὰς τῶν Ἰουδαίων αὐτοῦ ἐγκαθέτους εἰς
 τὴν Ἰσραηλῆτιν γῆν, ὅπως μὴ ὑλομανήσασα ἡ χώρα ἐρη-
 μωθεῖ. καὶ ἀπέστειλεν ἐκ τῶν παροικούντων τὴν γῆν
 αὐτοῦ τέσσαρα γένη, τοὺς τε Κουθαίους καὶ Κουδδαίους
 10 καὶ Σεφφαρουραίους καὶ Ἀναγωγαναίους, οἵτινες ἅμα
 τοῖς αὐτῶν εἰδώλοις ἀναβάντες κατῴκουν εἰς Σαμάρειαν.
 χρόνῳ δὲ ὕστερον ὑπὸ λεόντων καὶ παρδάλεων καὶ τῶν
 ἄλλων θηρίων διασπαρattόμενοι ἀποστέλλουσιν εἰς Βα-
 βυλῶνα, παρακαλοῦντες τυχεῖν βοηθείας, καὶ θανμάζον-
 15 τες τοὺς πρὶν κατοικήσαντας. ὁ δὲ βασιλεὺς μετακαλε-
 σάμενος τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων ἤρετο τὴν
 αἰτίαν· οἱ δὲ μὴ δύνασθαι ἔθνη ἔφασαν ἐκεῖ καθεζε-
 σθαι, εἰ μὴ τὸν διὰ Μωσέως δοθέντα νόμον ἐπιτελέ-
 σειν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀντίγραφον τοῦ νόμου κελεύσας
 20 αὐτοῖς ποιήσασθαι Ἑσδραν τινὰ ἱερέα ἀποστέλλει παι-
 δεύοντα τὸν τοιοῦτον νόμον τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ καθεζο-
 μένους Ἀσσυρίους. γίνεται δὲ οὗτος ἐν τῷ τριακοστῷ
 ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων, καὶ μετὰ τεσσαρά-
 κοντα ἔτη ἀνήχθη ἡ αἰχμαλωσία. ἐρμηνεύονται οὖν Σα-
 25 μαρεῖται οἱ φύλακες, διὰ τὸ ἐν τάξει φυλάκων αὐτοὺς
 τετάχθαι ἐν τῇ γῇ. ἐκαλεῖτο δὲ τὸ ὄρος ἔνθα ἐκαθέ-
 σθησαν Σομόρ τε καὶ Σομήρ ἀπὸ ἀρχαίου τινοῦ Σομόρ
 υἱοῦ Σομήρ. διαφέρονται δὲ οὗτοι Ἰουδαίους, ὅτι οὐκ
 ἐδόθη αὐτοῖς τῶν μετὰ Μωσέα προφητῶν γραφῇ, ἀλλὰ

9. Κουδδαίους] Sic vel κωδδαίους K. Χουθαίους et
 Κουδαίους apud Eriphaniūm p. 22 B, sed Κῳθαίους p. 23 A.
 22. Ἀσσυρίους] ἄσυρίους K.

μόνη ἢ τοῦ Μωσέως πεντάτευχος. ἀθετοῦσι δὲ νεκρῶν ἀνάστασιν καὶ πνεῦμα ἅγιον οὐ παραδέχονται. τὴν δὲ εἰδωλολατρίαν ἀπωθοῦνται μὲν τὸ δοκεῖν, ἀγνοοῦντες δὲ εἰδωλολατροῦσι. κέρνυται γὰρ τὰ εἰδωλα τῶν τεσσάρων ἐθνῶν ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ Γαριζίν. καὶ προσεύχονται πρὸς τὸ ὄρος τοῦτο, ὡς καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Βασιλειῶν φησιν “ἔμειναν ποιοῦντες τὸν νόμον καὶ προσκυνοῦντες τὰ αὐτῶν εἰδωλα ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας”. διαιρεῖται δὲ ὁ Σαμαρειτισμὸς εἰς αἰρέσεις τέσσαρας, εἰς Ἑσσηνοὺς, εἰς Σεβουαίους, εἰς 10 Γοροθηνοὺς, εἰς Δοσιθέους.

ι'. Α'. Περὶ Ἑσσηνῶν. Οἱ Ἑσσηνοὶ ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις συμφωνοῦσι τοῖς Σεβουαίοις καὶ Γοροθηνοῖς, πλὴν τῶν Δοσιθέων, ἐν δὲ ταῖς ἑορταῖς μόνοις τοῖς Σεβουαίοις συνάδουσι. καὶ γὰρ τὰ μὲν Ἄζυμα ἐν τῷ 15 Ἀυγούστῳ μηνὶ ἐπιτελοῦσι, τὴν δὲ Σκηνοπηγίαν ὅτε παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις τὰ Ἄζυμα καὶ τὸ Πάσχα γίνεται, τὴν δὲ Πεντήκοστήν ἐν τῷ μετοπώρῳ.

ια'. Β'. Περὶ Σεβουαίων. Καὶ οὗτοι ἐν μὲν τοῖς λοιποῖς συνάδουσι τοῖς Ἑσσηνοῖς καὶ Γοροθηνοῖς, τῶν 20 δὲ Δοσιθέων διίστανται. ἐν δὲ ταῖς ἑορταῖς μόνοις κοινωνοῦσι τοῖς Ἑσσηνοῖς.

ιβ'. Γ'. Περὶ Γοροθηνῶν. Καὶ οὗτοι πρὸς μὲν τὰ ἄλλα τοῖς τε Ἑσσηνοῖς καὶ Σεβουαίοις, κοινωνοῦσι δὲ τὰς ἑορτάς τοῖς Δοσιθεοῖς. ὁμοίως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις 25 οἱ τε Γοροθηνοὶ καὶ οἱ Δοσιθεοὶ τὰς ἐπιτελοῦσι.

ιγ'. Δ'. Περὶ Δοσιθέων. Οὗτοι περὶ μὲν τὰς ἑορτάς μόνοις συμφωνοῦσι τοῖς Γοροθηνοῖς, περὶ δὲ τὰ

3. ἀπωθοῦνται] ἀποθοῦνται K. τὸ δοκεῖν] Præstat τῷ δοκεῖν.

10. τέσσαρας] τέσσαρεις (sic) K.

14. τῶν] τὴν K. Correxī ex Eriphanio p. 28 D.

17. Ἄζυμα] ἄζυμα K. Sed paullo ante ἄζυμα. 24. Σεβουαίοις] Excidit συνάδουσι vel verbum simile.

ἄλλα διαφέρονται πᾶσιν· ἀνάστασιν γὰρ ὁμολογοῦσι, καὶ πολλοὶ παρ' αὐτοῖς ἐμψύχων ἀπέχονται, καὶ ἀπὸ γάμου μετὰ τὸ τεκνῶσαι ἐγκρατεύονται, ἄλλοι δὲ καὶ παρθενεύουσιν. ὁ δὲ ἀρχηγὸς αὐτῶν Δοσίθεος Ἰουδαῖος 5 ὢν, παιδεύσει τε τῇ κατὰ τὸν νόμον προήκων καὶ δευτερώσει ταῖς παρ' αὐτοῖς, θηρώμενός τε τὰ πρωτεῖα καὶ ἀποτυχὰν ἐξέκλινε κατὰ τοὺς Σαμαρεῖτας, καὶ ταύτην τὴν αἵρεσιν συνεστήσατο. ἐν σπηλαίῳ δέ που ἀναχωρῶν δι' ὑπερβολὴν ἐθελосоφίας καὶ ματαίως ἐν ὑπο- 10 κεκριμένῃ νηστείᾳ καρτερῶν ἀπέθανεν ἐν ἐνδείᾳ ἄρτου καὶ ὕδατος.

Ὁ δὲ Ἰουδαϊσμός ἐμερίσθη εἰς αἱρέσεις ἑπτὰ, εἰς Σαδδουκαίους, εἰς Γραμματεῖς, εἰς Φαρισαίους, εἰς Ἡμεροβαπτιστάς, εἰς Νασαραίους, εἰς Ὅσσαίους, καὶ εἰς 15 Ἡρωδιανούς.

Α'. ιδ'. Περὶ Σαδδουκαίων. Ἀπόσπασμα εἰσὶν οὗτοι τοῦ Δοσιθέου. ἐπονομάζουσι δὲ ἑαυτοὺς Σαδδουκαίους ὡς δῆθεν ἀπὸ δικαιοσύνης ἐπικεκλημένοι· σεδὲκ γὰρ ἐρμηνεύεται δικαιοσύνη· ἣ ἀπὸ Σαδδουκ τοῦ 20 ἀρχηγοῦ αὐτῶν. ἀθετοῦσι δὲ νεκρῶν ἀνάστασιν, ἀγγέλους οὐ παραδέχονται, πνεῦμα ἅγιον οὐκ ἴσασι, τὰ δ' ἄλλα πάντα πράττουσιν ὡς Ἰουδαῖοι.

Β'. ιε'. Περὶ Γραμματέων. Οὗτοι δευτερωταὶ γέγονασι τοῦ νόμου, ἥτοι παραδόσεις αὐτῷ προστιθέντες 25 ἰδίας. αἱ γὰρ παραδόσεις τῶν πρεσβυτέρων δευτερώσεις παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις λέγονται. ἦσαν δὲ ὡς γραμματικὴν τινα δῆθεν ἐπιστήμην ὑφηγούμενοι. καὶ τὰ μὲν ἄλλα πράττοντες τῶν Ἰουδαίων, περιττὴν δὲ τινα σοφίαν διδάσκοντες καὶ μὴ κατὰ νόμον βιοῦντες, ἄλλὰ 30 περισσότερον, ξεστῶν τε βαπτισμοὺς φυλάττοντες καὶ ποτηρίων καὶ πινάκων καὶ τῶν ἄλλων σκευῶν, πυγμαῖ τε χεῖρας νιπτόμενοι, καὶ τὰ σκέλη πλατύνοντες, δαλματάκιά τε ἥτοι κολόβια ἀναβαλλόμενοι, ἔχοντα σήματα

ἐκ πορφύρας, ἅπερ ἐκάλουν φυλακτήρια, καὶ κράσπεδα, ἤγονν χροσσοὺς, ἐκχεμαμένους τῶν τοιούτων ἱματίων ἔχοντες, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ῥοῖσλους τινὰς ἐξηρημένους τῶν τεσσάρων πτερυγίων τοῦ τρίβωνος ἐν ᾧ χρόνῳ τις αὐτῶν ἐνεκρατεύετο, ἣ παρθενίαν ἤσκει. δευτερώσεις δὲ παρ' αὐτοῖς τέσσαρες ἦσαν· μία μὲν εἰς ὄνομα τοῦ προφήτου Μωσέως, δευτέρα δὲ εἰς τὸν διδάσκαλον αὐτῶν Ἀκιβᾶν οὕτω καλούμενον, ἣ Παβὶ Ἀκιβᾶν, ἄλλη δὲ εἰς Ἀδδὰν ἣ Ἀννὰν τὸν Ἰούδαν, ἑτέρα δὲ εἰς τοὺς υἱοὺς Νασαμωναῖ. ἐκ τούτων τῶν τεσσάρων δευτερώσεων ὅσα παρ' αὐτοῖς νενόμισται οἷσιν ἐστι παρανόμου σοφίας. καὶ τούτων τὰ πλεῖστα ᾗδεται καὶ ἐν τάξει προκριτέας διδασκαλίας βοᾶται καὶ φημίζεται.

Γ'. ις'. Περὶ Φαρισαίων. Γραμματεῦσι τοῖς ἐρμηνευομένοις νομοδιδασκάλοις, συνῆσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ οἱ νομικοὶ, ἣ τῶν Φαρισαίων αἵρεσις συνῆπται. τινὲς δὲ αὐτῶν πολιτείας μείζους τῶν Γραμματέων ἐπενόησαν. οἱ μὲν γὰρ σανίσι σπιθαμῆς ἐχούσαις πλάτος ἑαυτοὺς ἐν τῷ ὑπνῷ ἐπετίθεσαν, ἵν' εἴ γε ὑπνώσαντες πέσοιεν εἰς τὸ ἔδαφος, εὐθὺς ἀνασταῖεν εἰς προσενχήν. οἱ δὲ κάχλακας καὶ ἀκάνθας ἑαυτῶν ὑπεστρώγγνον διὰ τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν. οἱ δὲ παρθενίαν ἤσκουν ἐφ' ὠρισμένον χρόνον, οἱ μὲν ἐπὶ δεκαετίαν, οἱ δὲ ἐπὶ ὀκταετίαν, οἱ δὲ ἐπὶ τετραετίαν, καὶ μέχρι τῆς δι' ὀνείρων κλοπῆς ἐνιστάμενοι. ἐνήστευον δὲ δις τοῦ σαββάτου, ἥτοι δευτέραν καὶ πέμπτην. ἐλέγοντο δὲ Φαρισαῖοι ὡς ἀφωρισμένοι τῶν ἄλλων ὄντες διὰ τὴν περισσοδρησκίαν

2. ἐκχεμαμένους] ἐκχεμαμένους K. 5. ἐνεκρατεύετο] ἐνεγκρατεύετο K. 11. παρανόμου] παρὰ νόμου K. 20. ἔδαφος] ἔδαφος K. 21. ἑαυτῶν] Immo ἑαυτοῖς, ut apud Epiphani. p. 34 A. 22. ἐφ' ὠρισμένον] ἐφωρισμένον K.

αὐτῶν. φαρὲς γὰρ Ἑβραϊστὶ ὁ ἀφωρισμένος λέγεται. νεκρῶν δὲ ἀνάστασιν καὶ ἀγγέλους καὶ πνεῦμα ὠμολόγουν. υἱὸν δὲ Θεοῦ ἠγνόησαν, ὡς καὶ οἱ λοιποί. εἰμαρμένην δὲ καὶ ἀστρονομίαν ἐπετήδευον.

5 ιζ'. Δ'. Περὶ Ἡμεροβαπτιστῶν. Οὐδὲν παρήλλατ-
 τεν ἢ αἵρεσις αὕτη τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων,
 ἀλλ' εἶχε μᾶλλον περιττὸν τὸ πάντοτε βαπτίζειν. μὴ
 δύνασθαι γὰρ ἔλεγον οἱ Ἡμεροβαπτισταὶ σωθῆναι ἄν-
 θρωπον, εἰ μὴ καθ' ἐκάστην ἡμέραν βαπτίζοιτο.

10 ιη'. Ε'. Περὶ Νασαραίων. Οὗτοι τοὺς μὲν τῇ πεν-
 τατεύχῳ ἐμπορομένους προπάτορας καὶ αὐτὸν τὸν Μω-
 σέα ἐδέχοντο. καὶ ὅτι μὲν ἐδέξατο νόμον Μωσῆς ἔλεγον,
 αὐτὸν δὲ τὸν νόμον καὶ τὴν πεντάτευχον πᾶσαν οὐ
 παρεδέχοντο, ἀλλ' ἕτερον ἔλεγον δοθῆναι αὐτῷ νόμον.
 15 ἐμψύχων δὲ οὐ μετείχον, οὔτε θυσίας ἔθυσαν. ἔφασκον
 γὰρ πεπλάσθαι τὰ βιβλία, καὶ μηδὲν τούτων ὑπὸ τῶν
 πατέρων γεγενῆσθαι. ἐρμηνεύονται δὲ οἱ Νασαραῖοι
 ἀφανισταί.

ιθ'. ΣΤ'. Περὶ Ὀσσαίων. Οὗτοι ἐρμηνεύονται μὲν
 20 ἱταμώτατοι, κατὰ νόμον δὲ τὰ πάντα τελοῦντες ἐχρῶντο
 γραφαῖς ἑτέραις μετὰ τὸν νόμον καὶ τοὺς πλείστους
 τῶν προφητῶν ἀπεβάλλοντο. συνήφθη δὲ τούτοις μετέ-
 πειτα ὁ καλούμενος Ἡλξαῖ, ψευδοπροφήτης, ἐν τοῖς
 χρόνοις Τραϊανοῦ, μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν,
 25 ἀπεχθανόμενος παρθενίαν καὶ μισῶν ἐγκράτειαν καὶ
 γαμεῖν ἀναγκάζων, καὶ ἄλλα τινὰ μυρία ὑφηγούμε-
 νος ἄτοπα. φασὶ δὲ τούτου καὶ ἀδελφὸν ὑπάρχειν,

11. αὐτὸν τὸν] τὸν αὐτὸν K. 16. πεπλάσθαι] πε-
 πλάσθαι K. μηδὲν] μὴ δὲ K. 17. γεγενῆσθαι] Alle-
 rum v supra versum a manu paullo recentiore. 18. ἀφα-
 νισταί] Vera scriptura ἀφηνιασταί. V. annot. ad Epiphan.
 p. 277, 24. 20. ἱταμώτατοι] ἱταμότατοι K.

Ἰεξαῖον καλούμενον, καὶ ὕστερον ἐπὶ τῶν Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου . . .

(Λεῖπει φύλλον ἓν.)

. . . τοὺς δὲ ὑπ' αὐτῶν γεγονότας ἀγγέλους πεποιηκέναι δεύτερον οὐρανὸν καὶ ἀγγέλους ἑτέρους, κακείνους 5 πάλιν ἄλλους ἀγγέλους, καὶ οὐρανὸν καὶ ἐφεξῆς ἄχρι τῶν τριακοσίων ἐξήκοντα πέντε οὐρανῶν, καὶ ἐκάστῳ ἀρχοντι τῶν τοσοῦτων οὐρανῶν ὄνομα ἐκτίθεται ἴδιον. λέγει δὲ τὴν ὑπεράνω τούτων δύναμιν καὶ ἀρχὴν καλεῖσθαι ἀβραασάξ· συνάγειν τὸν τριακοστὸν ἐξηκοστὸν 10 πέμπτον ἀριθμὸν ἐντεῦθεν πειρᾶται δεῖξαι καὶ τξέ εἶναι· ἔχειν δὲ διὰ τοῦτο καὶ τὸν ἐνιαυτὸν τξέ ἡμέρας κατὰ περίοδον. οὗτος δὲ καὶ Σίμωνα τὸν Κυρηναῖον φράσκει πεπονθέναι σαρκί, ἀλλ' οὐχὶ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. καὶ διδάσκει μὴ δεῖν μαρτυρεῖν. 15

κέ'. Ε'. Περὶ Νικολαϊτῶν. Ἀπὸ Ἀντιοχείας ὁρμώμενος ὁ Νικόλαος προσήλυτος γίνεται· εἶτα δεξάμενος τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ ἐν τοῖς προκρίτοις τὰ πρῶτα ἐξεταζόμενος ἐγκατηρίθμητο τοῖς ἐκλεγείσιν εἰς τὴν τῶν χρητῶν ἐπιμέλειαν· ἀλλ' ὕστερον ὑπέδου καὶ 20 ἐξηπάτησεν αὐτὸν ὁ διάβολος. γύναιον ἔχων ἄμορφον ἐνεκρατεύσατο ἀπ' αὐτοῦ· εἶτα στραφεὶς ὡς κύων εἰς τὸν ἴδιον ἔμετον συνήφθη τούτῳ. αἰσχυρόμενος δὲ τὴν

1. Ἰεξαῖον] *ιεξᾶνον* K. Vid. ad Epiphani. p. 40 B.

Κωνσταντίνου] *κωνστάν* K. 3. Λεῖπει φύλλον ἓν] His verbis indicavi unius folii defectum. Exciderunt pars postrema capitis 19, capita 20, 21, 22, 23 et capitis 24 initium. Quorum capitum lemmata fuerunt, κ'. Περὶ Ἡρωδιανῶν. κα'. Περὶ Σιμωνιανῶν. κβ'. Περὶ Μενανδριανῶν. κγ'. Περὶ Σατορνιανῶν. κδ'. Περὶ Βασιλιδιανῶν. 22. ἐνεκρατεύσατο] *ἐνεγκρατεῖσατο* K, ut p. 351, 5.

Epiphanius. I.

ἑαυτοῦ ἦταν ἐτόλμα λέγειν “εἰ μὴ τις καθ’ ἐκάστην
 ἡμέραν λαγνεύει, ζωῆς οὐ τεύξεται αἰωνίον”. κἀντεῦ-
 θεν ἄρχονται πλανᾶσθαι οἱ ἀπὸ Σίμωνος τὰ σπέρματα
 τῆς κακίας εἰληφότες Γνωστικοί· γινώσιν γὰρ ἔλεγον
 5 μᾶλλον τῶν ἄλλων, τῶν πάντων ἀνθρώπων γεγονότες
 λαγνέστεροι. ἕκαστος δὲ τῶν ψευδωνύμων τούτων Γνω-
 στικῶν κυρίας ἐπενόησε κακίας, τοῖς ἑαυτοῦ πάθει
 συντρεχούσας. τινὲς μὲν γὰρ αὐτῶν τὴν Βαρβηρῶ ἦτοι
 Βαρβὴλ καλουμένην δοξάζουσιν, ἣντινα καὶ ἔννοϊαν ὁ
 10 Σίμων ἐκάλει. τὴν γὰρ σὺν αὐτῇ ῥεμβάδα Ἐλένην, ἣν
 καὶ πνεῦμα ἅγιον ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἐκάλει καὶ ἔννοϊαν
 τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμιν· ἀλλὰ καὶ προύνικον. οἱ δὲ Γνω-
 στικοὶ Βαρβὴλ καλοῦσιν, ὡς εἴρηται, ταύτην καὶ ἀπὸ
 τοῦ πατρὸς αὐτὴν προβεβλήσθαι φασὶ, καὶ εἶναι ἄνω
 15 ἐν τῷ ἑβδόμῳ οὐρανῷ, καὶ μητέρα γενέσθαι τοῦ Ἰαλ-
 δαβαῖωθ, ἣ Σαβαῖωθ, τῇ ἰδίᾳ δὲ εὐμορφίᾳ τοὺς ἐν
 ἐκείνῳ τῷ οὐρανῷ ἄρχοντας ἀποσυλᾶν καὶ συνδυάζειν
 αὐτοῖς. τινὲς δὲ Ἰαλδαβαῖωθ τὸν τῆς Βαρβηλοῦς δοξά-
 ζουσιν υἱὸν καὶ βιβλία τινὰ ἐξ αὐτοῦ ἀποκαλυφθέντα
 20 προφέρουσι πάσης αἰσχροτήτος γέμοντα. ἕτεροι δὲ τὴν
 προύνικον τιμῶσι καὶ φασὶ τὴν ταύτης δύναμιν ἐν
 τῇ γονῇ καὶ τοῖς καταμηνίοις εἶναι. ἄλλοι δὲ βαρβα-
 ρώνυμόν τινα δοξάζουσι καυλακᾶν λεγόμενον. ἔστι δὲ
 πάντα ἡδυπαθείας εὐρέματα· τὸ γὰρ προύνικος ἡδυ-
 25 παθείας ὑπάρχει ἐνδεικτικόν. ἐπὶ γὰρ τῶν τὰ σώματα
 διακορευόντων “ἐπrouνίκευσε πῆνδε” φασὶν οἱ Ἕλληνες.
 καὶ οἱ τὰ ἐρωτικά συγγραψάμενοι κάλλος λέγουσι πρού-
 νικον. τὸ δὲ καυλακᾶν καλῶς μὲν ἐρρήθη Ἐβραϊστὶ,

16. συνδυάζειν] συνδοιάζειν K. 17. Βαρβηλοῦς]
 βαρβυλοῦς K. 22. γονῇ] γοργῶ K. γονῆς καὶ καταμη-
 νίων apud Eriphanium p. 78 A. 26. διακορευόντων] δια-
 κυρευόντων K. 28. ἐρρήθη] ἐρήθη K.

κακῶς δὲ παρ' αὐτοῖς μετελήφθη, καὶ μετῃ μείφθη πρὸς τὸ αἰσχρόν. ἐν γὰρ τῇ ιβ' ὁράσει τοῦ προφήτου Ἡσαίου ἔχει οὕτως "Θλίψιν ἐπὶ θλίψει, ἐλπίδα ἐπὶ ἐλπίδι· ἔτι μικρόν, ἔτι μικρόν, προσδέχου". ταῦτα δὲ Ἑβραϊστὶ ἔχουσιν αὐταῖς λέξεσιν οὕτως, σαυλασαῦ σαυλασαῦ, ἥτοι 5 θλίψιν ἐπὶ θλίψει· καυλακᾶν καυλακᾶν, ἥτοι ἐλπίδα ἐπὶ ἐλπίδι· ζιηρσάμ ζιηρσάμ, ἥγουν ἔτι μικρόν ἔτι μικρόν. ταῦτα τοίνυν οἱ ψευδώνυμοι Γνωστικοὶ πνεύματι πλάνης ἀγόμενοι κατὰ τὰς ἐαυτῶν ἐπιθυμίας μετεποίησαν εἰς τὸ μυθωδέστερον. ἄλλοι δὲ καινότερα ὀνόματα 10 πλάττουσιν λέγοντες ὅτι σκότος ἦν καὶ βυθὸς καὶ ὕδωρ· τὸ δὲ πνεῦμα μέσον ὃν διορισμὸν τούτων ἐποιεῖτο· τὸ δὲ σκότος χαλεπαῖνον ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐγκοτοῦν τῷ πνεύματι ἀνέδραμε καὶ περιεπλάκη αὐτῷ, καὶ ἐγέννησέ τινα μήτραν καλουμένην, ἣτις καὶ γεννηθεῖσα ἐνεκίσσησεν ἐν 15 αὐτῷ τῷ πνεύματι, καὶ προεβλήθησαν ἐξ αὐτῆς τέσσαρες αἰῶνες. ἐκ δὲ τῶν τεσσάρων ἄλλοι τέσσαρες· καὶ γέγονε δεξιὰ καὶ ἀριστερά, καὶ συνεπλάκη τῇ μήτρᾳ. καὶ ἐγεννήθησαν ἐξ αὐτῶν θεοὶ, ἄγγελοι καὶ δαίμονες, καὶ ἐπὶ τὰ πνεύματα.

20

κς'. Στ'. Περὶ Γνωστικῶν. Οὗτοι τῷ μικρῷ Νικολάῳ συνεζευγμένοι καὶ ἀπ' αὐτοῦ ὡς ἀπὸ οὐρίου ὡσὺ ὄφειως σκορπίοι, ἧ ἀπ' ἀσπίδων ὧν οὐρίων βασιλῆσχοι γεγεννημένοι ἐτέρας ἡμῖν παρεισφέρουσι καινοτομίας καὶ κενοφωνίας. νωρίαν γὰρ τινα βίβλον οὕτω 25 παρ' αὐτῶν καλουμένην προφέροντες τὰς κατὰ τῆς Βαβηλοῦς μυθολογίας ἐμπεριέχουσιν δι' αὐτῆς ἀπατῶσι τοὺς ἀπλουστέρους· ἄλλοι δὲ Βαρκαββᾶν τινὰ προφήτην παρεισάγουσιν, ἄξιον τοῦ αὐτῶν ὀνόματος. κάββα

6. καυλακᾶν καυλακᾶν] καυλακᾶν καὶ λακᾶν K.

15. ἐνεκίσσησεν] ἐνεκῆσσησεν K. 16. τέσσαρες] τέσσαρεις (sic) K, ut supra p. 349, 10. 26. Βαβηλοῦς] βαβηλοῦς K.

γὰρ πορνεία κατὰ τὴν Συριακὴν διάλεκτον ἐρμηνεύεται.
 εἰσάγει δὲ ὁ προφήτης οὗτος πᾶσαν αἰσχροποιὸν καὶ
 διήγησιν καὶ πρᾶξιν. ἄλλοι δὲ τὰ ἐρωτικά τῆς Κύπρι-
 δος συλλεξάμενοι εἰ γέλιον τελειώσεως τὸ βιβλίον
 5 ὠνόμασαν. ἕτεροι δὲ εὐαγγέλιον Εὐᾶς λέγοντες δι' αὐ-
 τοῦ τὸ φυτὸν τῆς γνώσεως ἐρμηνεύουσι φάσκοντες εἶναι
 τοῖτο τὴν ἐξ ἄρρενος σποράν. ὁπτιῶ δὲ ὑποτιθέμενοι
 οὐρανοὺς ἀναπλάττουσι καὶ ἄρχοντας· ἐν μὲν τῷ πρώτῳ
 τὸν Ἰαῶ, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τὸν Σακλᾶν, ἄρχοντα τῆς
 10 πορνείας, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τὸν Σῆθ, ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ
 τὸν Δαυὶδ, ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ τὸν Ἑλωαῖον ἢ Ἀδιωναῖον,
 ἐν δὲ τῷ ἕκτῳ τὸν Ἰαλδαβαῶθ, ἢ τὸν Ἡλιαῖον, ἐν δὲ
 τῷ ἑβδόμῳ τὸν Σαβαῶθ, ἐν δὲ τῷ ὀγδόῳ τὴν Βαρβηλῶ.
 καλοῦνται δὲ οὗτοι παρά τισι Βορβοριανοὶ, διὰ τὸν
 15 βόρβορον τῆς ἑαυτῶν ἀκαθαρσίας, παρὰ δὲ ἑτέροις
 Κοδδιανοί· κόδδα γὰρ λέγεται κατὰ Σύρους παροιμίς
 ἦτοι τρυβλίον, ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι τινὰ μετ' αὐτῶν
 ἐσθίειν, διὰ τὸν μολυσμόν. ἀλλὰ κατ' ἰδίαν αὐτοῖς δι-
 δοσθαι τὰ βρώματα, ὥς μεμιασμένα. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ
 20 Στρατιωτικοὶ ἐν Αἰγύπτῳ λέγονται καὶ Φιβιονῖται·
 τινὲς δὲ αὐτοὺς καὶ Ζακχαλοὺς καλοῦσιν, ἄλλοι δὲ Βαρ-
 βηλίτας, οἱ δὲ Σεκουνδιανούς, οἱ δὲ Σωκρατίτας. ἔχουσι
 δὲ καὶ τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας κοινὰς, καὶ τὸ πάσης μι-
 αρώτερον μιαρίας, οὐ συγχωροῦσιν ἐν τῇ μίξει τὸ σπέρμα
 25 καταβληθῆναι εἰς τὴν μήτραν ἢ πεσεῖν εἰς τὴν γῆν,
 ἀλλ' ὑπολαμβάνοντες χερσὶ ποτὲ μὲν ἐσθίουσι, ποτὲ δὲ
 φυλάττοντες καὶ αἵματι μινύντες γυναικείων ἐμμήνων
 χρῶνται τοῦτο ἀντὶ μυστηρίων· εἰ δὲ λάθῃ πεσὼν εἰς

1. Συριακὴν] συρικὴν K. 9. σακλᾶν] Sic vel σαη-
 λᾶν K. 11. Δαυὶδ] Sic hoc loco plene scriptum in K,
 non δαδ', ut plerumque. 14. Βορβοριανοὶ] βαρβυρια-
 νοὶ K. 17. τρυβλίον] τριβλίον K.

τὴν μήτραν τὰ σπέρμα, καὶ ἐγκύμονήσῃ γυνή, τὸ τιτρώ-
μενον παρ' εὐθὺ λαμβάνοντες κόπτουσιν ἐν ὄλμῳ, καὶ
μειγνύουσι μέλι καὶ πέπερι καὶ μύρα τινὰ, καὶ πάντες
αὐτοῦ γενόμενοι τῷ δακτύλῳ εὐχαραριστοῦμέν σοι φασὶν
ὁ Θεός, ὅτι οὐκ ἐνεπαίχθημεν ὑπὸ τοῦ ἔρχοντος τῆς
ἐπιθυμίας, ἀλλὰ συνελέξαμεν τὸ παράπτωμα τοῦ ἀδελ-
φοῦ. καὶ τοῦτο ἡγοῦνται τέλειον πάσχα.

κζ'. KZ'. Περὶ Καρποκρατιανῶν. Οὗτοι ἀπὸ Καρ-
ποκράτους λέγονται τινος· ὃς ἐν τῇ Ἀσίᾳ διατρίβων
πᾶσαν αἰσχροουργίαν ἐκτελεῖν ἐδίδαξε καὶ πᾶν ἐπιτή-
δευμα ἁμαρτίας. καὶ ὅτι εἰ μὴ τις διὰ πασῶν φησὶ
παρέλθῃ τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ θέλημα πάντων ποιή-
σῃ τῶν δαμιόνων, οὐ δυνήσεται παρελθεῖν εἰς τὸν
ἀνώτατον οὐρανόν. ἀπαγορεύει δὲ τὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ
τὴν τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν. τὸν δὲ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστὸν ἀπὸ Ἰωσήφ γεγενῆσθαι λέγουσι, καθάπερ
πάντες ἄνθρωποι γεννῶνται· καὶ διὰ πασῶν ἀθε-
μίτων πράξεων ἐν παραβύστω ἐλθεῖν, ὡς εἴ τις
πράξειεν ὅμοια αὐτῷ, ἀνελεύσεται ὡς ἐκεῖνος πρὸς
τὸν ἄγνωστον πατέρα. ἐπινενόηται δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ
μαγεῖαι καὶ ἐπιρδαὶ πρὸς πᾶσαν μηχανὴν δαιμονιώδη.
σφραγίδα δὲ ἐν καντῆρι ἧ δι' ἐπιτηδεύσεως ξυρίου, ἧ
γραφίδος ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τὸν δεξιὸν λοβὸν τοῦ ὑπ' αὐ-
τῶν ἀπατωμένου. Μαρχελλίνῃ δὲ τις γυνὴ ὑπ' αὐτῶν
ἀπατηθεῖσα καὶ γενομένη ἐν Ῥώμῃ ἐν χρόνῳ Ἀνικήτου
τοῦ ἐπισκόπου Ῥώμης πολλοὺς πρὸς τὴν τοιαύτην αἰ-
ρεσιν κατεκρήμνισεν. εἰκόνας δὲ ποιοῦντες Ἰησοῦ καὶ
Παύλου, ἀλλὰ καὶ Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος καὶ Ὀμή-
ρου καὶ Ἀριστοτέλους καὶ λοιπῶν φιλοσόφων ἐν κρυφῇ

14. ἀπαγορεύει] ἀπαγονεύει K. 16. γεγενῆσθαι]
γεγενᾶσθαι K. 19. πράξειεν] πράξοιεν K. 23. λο-
βὸν] λωβὸν K. 24. Μαρχελλίνῃ] Corrige Μαρχελλίνα
ex p. 106 D.

προσκυνοῦσιν, ἐπιτελοῦσι δὲ καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων μυστήρια.

κη'. Η'. Περὶ Κηρινθιανῶν. Οὗτοι Ἰουδαῖοί τινές εἰσι, περιτομὴν ἀνέχοντες, καὶ τὸν κόσμον δὲ ὑπὸ ἀγγέλων γεγενῆσθαι λέγοντες, καὶ τὸν Ἰησοῦν κατὰ προκοπὴν Χριστὸν γενέσθαι. ἰδίδασκε δὲ ὁ Κήρινθος αὐτός ἐν Ἀσίᾳ τὰ αὐτὰ σχεδὸν τῷ Καρποκράτει. καὶ τὸν Χριστὸν μὲν πεπονθέναι καὶ ἐσταυρωθῆναι ἔλεγε, μηδέπω δὲ ἀναστῆναι, ἀλλὰ μέλλειν ἀνίστασθαι. καὶ
10 εἰ τις ἄνευ βαπτίσματος ἐτελεύτησεν, ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ εἰς ὄνομα ἐκείνου ἐβάπτιζον. καλοῦνται δὲ οὗτοι καὶ Μηρινθιανοί, εἴτε ὡς ἐκ τοῦ Κηρίνου καὶ Μηρίνου καλουμένου, εἴτε ὡς ἐξ ἐτέρου, σαφῶς οὐκ ἴσμεν.

κθ'. Θ'. Περὶ Ναζωραίων. Οἱ αὐτοὶ καὶ Ἰεσσαῖοι
15 καλοῦνται. οἶμαι δὲ, διὰ τὸ ἐξ Ἰεσσαὶ τὸν Δαβὶδ εἶναι καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸν Χριστὸν, Ναζωραῖοι δὲ δῆθεν ἀπὸ τῆς τόπου Ναζαρέτ ἐπωνυμίας. τὰ πάντα δὲ εἰσιν Ἰουδαῖοι. καὶ τῇ Ἑβραϊκῇ διαλέκτῳ ἀκριβῶς εἰσιν ἐνησκημένοι καὶ πάσῃ τῇ παλαιᾷ χρῶνται γραφῇ. ἀλλὰ καὶ
20 τὰ παρὰ Ἰουδαίοις λεγόμενα γραφία, ἥτοι στιχηρὰ βιβλία, οἷον Βασιλεῖαι, Παραλειπόμενα, Ἑσθῆρ, καὶ τὰ ἄλλα Ἑβραϊκῶς παρ' αὐτοῖς ἀναγινώσκεται. ἓνα δὲ θεὸν καταγγέλλουσι καὶ τὸν τούτου παῖδα Ἰησοῦν Χριστὸν ὁμολογοῦσιν.

25 λ'. Γ'. Περὶ Ἑβιωναίων. Ὁ Ἑβίων σύγχρονος μὲν γέγονε καὶ παραπλήσιος τοῖς Κηρινθιανοῖς καὶ Ναζωραίοις. συνῆπται δὲ κατὰ τι τοῖς τε Σαμψαίοις καὶ Ἑσσηνοῖς καὶ Ἐλκεσαίοις καλουμένοις· φαντασίαν γὰρ ὡς

7. Καρποκράτει] καρποκράτη K. 12. Μηρινθιανοὶ] μηρινθιανοὶ K, licet sequatur μηρίνου. 20. γραφία] Hoc est γραφεῖα, ut est p. 123 A. 21. Παραλειπόμενα] παραλειπόμεναι K.

ἐκείνοι· περί τε τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου διηγοῦνται. ἐκ ἀπέρματος δὲ Ἰωσήφ τὸν Χριστὸν γενέσθαι λέγουσι. καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν βαπτίζεσθαι καλεῖται ἐν οἷοις δὴποτε ὕδασι, καὶ μάλιστα εἴ ποτε γυναικὶ προσαφθελῇ· ἀλλὰ καὶ εἰ συναντήσκειν τινὶ ἀνιῶν ἀπὸ τῶν ὑδάτων ὁ βαπτιζόμενος, πάλιν καταδύεσθαι, πολλάκις καὶ σὺν τοῖς ἱματίοις. καὶ ἀπλῶς τὸ ὕδωρ ἀντὶ Θεοῦ προστάττει ἔχειν. παρθενία τε καὶ ἐγκράτεια παρ' αὐτῷ ἀπηγόρευται. τῶν δὲ ἐξ αὐτοῦ γεγονότων οἱ μὲν Ἀδὰμ τὸν Χριστὸν λέγουσιν εἶναι τὸν πρῶτως τε πλασθέντα καὶ ἐμφυσηθέντα ἀπὸ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιπνοίας, ἄλλοι δὲ πλείους τῷ ψευδοπροφήτῃ περιτυχόντες Ἠλζαὶ τὰς αὐτοῦ τερατείας ἔμαθον, ληροῦντες ὡς ἐκεῖνος τὸν Χριστὸν εἶναι τι ἀνδραεικελον ἐκτύπωμα, ἀόρατον ἀνθρώποις ἀναξίους, μιλίων 15 ἡμῶν τὸ μῆκος καὶ κῶ τὸ πλάτος, ἀντικρὺ δὲ αὐτοῦ ἐστάναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν εἵδει θηλείας ἀοράτως. ἕτεροι δὲ φασὶ πρὸ πάντων αὐτὸν κτισθῆναι πνεῦμα ὄντα καὶ ὑπὲρ ἀγγέλους, πάντων δὲ κυριεύοντα καὶ Χριστὸν λέγεσθαι, καὶ τὸν ἐκεῖσε αἰῶνα κεκληρῶσθαι. ἔρ- 20 χεσθαι δὲ ἐνταῦθα ὅτε βούλεται, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἀδὰμ ἦλθε καὶ τῷ πατριάρχῃ ἐφαίνετο ἐνδύμενος τὸ σῶμα. καὶ ὅτι αὐτὸ τὸ σῶμα τοῦ Ἀδὰμ ἐνδυσάμενος, ὅπερ αἰεὶ ἐκδύσσει, ἐν αὐτῇ ὥφθη καὶ ἐσταυρώθη καὶ ἀνέστη. ἀέχονται δὲ τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον κατὰ Ἑβραί- 25 ρους αὐτὸ καλοῦντες, διὰ τὸ Ἑβραϊστὶ ἐκτεθῆναι· τινὲς δὲ καὶ τὸ κατὰ Ἰωάννην, πλεόν δὲ τὰς καλουμένας Πέτρου περιόδους καὶ γραφείσας διὰ Κλήμεντος, ὅς κατὰ πάντα νοθεύσαντες ἐκείθεν παραλαβεῖν φασι, καὶ τοὺς συνεχεῖς βαπτισμοὺς, ὡς δῆθεν τοῦ ἀποστόλου Πέτρου 30 καθ' ἡμέραν βαπτιζομένου δι' ἁγνισμόν. ὡσαύτως καὶ τὰ ἀπέχεσθαι τροφῆς ἐμψύχου παντός. μυστήρια δὲ δῆθεν τελοῦσι διὰ ἁγύμων καὶ ὕδατος μόνου. δύο δὲ

τινας ἐκ Θεοῦ τέταγμένους συνιότησι, τὸν τε Χριστὸν καὶ τὸν διάβολον. καὶ τὸν μὲν Χριστὸν λέγουσι τοῦ μέλλοντος αἰῶνος εἰληφέναι τὸν κλῆρον, τὸν δὲ διάβολον τοῦ παρόντος. τοὺς δὲ νέους παρ' ἡλικίαν καὶ ἄκοντας ἐγγαμίζουσι· εἰ δέ τις ἐθέλει τοῦ πρώτου γάμου ἀποσχέσθαι καὶ ἐτέρῳ προσομιλῆσαι, καὶ τοῦτο προστάττουσιν, ἄχρις ἐβδόμου.

λα'. ΙΑ'. Περί Οὐαλεντινιτῶν. Οὐαλεντίνος Αἰγύπτιος ἦν τὸ γένος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τὰ Ἑλληνικὰ παιδευθεὶς, τριάκοντα δὲ Θεοὺς καὶ αἰῶνας καὶ οὐρανούς βούλεται παρεισάγειν, δεκαπέντε ἄρρενας καὶ δεκαπέντε θηλείας, ὥς εἶναι δεκαπέντε δυάδας, ἃς καὶ ζυγὰς καλεῖ. ἐκάστῳ δὲ θηλείαν γεννᾷν ἀπὸ τοῦ ἄρρενος τοὺς καθεξῆς αἰῶνας. εἶναι δὲ τοὺς ἄρρενας ἀντικρὺ τῶν θηλειῶν τέταγμένους, καθὰ καὶ πρὸς ὄνομα αὐτῶν ἐκτέθενται ὧδε: βυθὸς σιγῇ, νοῦς ἀλήθεια, λόγος ζωῇ, ἄνθρωπος ἐκκλησία, παράκλητος πίστις, πατρικὸς ἐλπίς, μητρικὸς ἀγάπη, αἰνέους σύνεσις, θελητὸς, ὁ καὶ φῶς, μακαριότης, ἐκκλησιαστικὸς σοφία, βύθιος μίξις, ἀγήρατος ἔνωσις, αὐτοφνὴς σύγκρασις, μονογενὴς ἐνότης, ἀκίνητος ἡδονή. λέγει δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν τριάκοντα τούτων πλήρωμα πνευματικόν· ὕπερ πλήρωμα τριῇ διυστᾷ, εἰς τε ὀγδοάδα καὶ δωδεκάδα καὶ δεκάδα. ὑψηλοτέρως δὲ δῆθεν ἐξερευνῶν φήθη καὶ ὑστέρημα τῷ ἑαυτοῦ δαιμονιώδει διανοήματι ἐξευρεῖν, ὅπερ ὑστέρημα καὶ παντοκράτορα καὶ δημιουργὸν καλεῖ

8. Οὐαλεντινιτῶν] Sic K, mira forma pro Οὐαλεντινιανῶν, vel Οὐαλεντίνων, ut est p. 163 A.

13. ζυγὰς] συζυγίας legitur apud Epiphanium p. 164 D. idque haud dubie epitomator quoque suo in codice legit, non ζυγὰς, qui librarii error est.

16. ὄνομα αὐτῶν ἐκτέθενται ὧδε] ὄνομα ἀρ' αὐτ' ἐκτέθενται (sic) ὧδε K. Vid. p. 165 A.

καὶ κτίστην οὐδικῶν· ἀπ' οὗ πάλιν ὑστέραν ὀγδοάδα γε-
 νέσθαι ὁμοίαν τῇ πρώτῃ ὀγδοάδι· εἶναι-δὲ καὶ αὐτὴν
 ἐν τῇ ὀγδοάδι· καὶ ἐπὶ οὐρανούς μετ' αὐτὴν ὑπ' αὐ-
 τοῦ κατασκευάσθαι· φησὶ δὲ τὸν προπάτορα τῶν Ἀ-
 αίωνων τούτων, ἦτοι τὸν βυθὸν, πᾶσι ταύτοις ἄορατον εἶ-
 ναι καὶ ἀκατάληπτον· τὸν οὖν τελευταῖον τῆς δωδε-
 κάδος, ἦτοι τὴν σοφίαν, θελήσασαν ἐρωτικῶς τὸ τούτου
 ζητῆσαι μέγεθος ἐξαπορῆσαι, καὶ κινδυνεύειν ἀπολέσθαι,
 εἰ μὴ τῇ πάντα συνεχούσῃ περιέτυχε δυνάμει· σὺλλα-
 βεῖν δὲ ὅμως ἐκ τοῦ πρὸς τὸν προπάτορα ἐρωτος, καὶ 10
 τεκεῖν οὐσίαν ἄμορφον, ἣντινα λέγει τὴν ἕλην εἶναι.
 εἰδ' οὕτως ἐν συναισθήσει γεγωνῆσαν δεηθῆναι τοῦ πα-
 τρός, συνδεθῆναι δὲ αὐτῇ καὶ τοὺς λοιποὺς αἰῶνας,
 τὸν δὲ πατέρα προβαλέσθαι τὸν λεγόμενον ὄρον διὰ
 τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ ἀθληνύτως· τοῦτον γὰρ τὸν πα- 15
 τέρα ποτὲ μὲν σύζυγον τῆς σιγῆς, ποτὲ δὲ καὶ ὑπὲρ
 ἄρρεν καὶ ὑπὲρ θῆλυ λέγει· τὸν δὲ ὄρον, ὃν καὶ σὺλλυ-
 τρωτὴν καὶ καρπιστὴν καὶ ἄρετον καὶ χαριστήριον καὶ
 ὁροθέτην καὶ μεταγωγέα καλεῖ, καθᾶραι τὴν σοφίαν τοῦ
 πάθους, καὶ ἀποκαταστήσαι αὐτὴν τῷ πληρώματι, τὴν 20
 δὲ ἐξ αὐτῆς τεχθεῖσαν ἕλην εἶναι ἄμορφον καὶ ἀνείδωτον
 καὶ οὕτω τὸν μονογενῆ νοῦν πάλιν ἑτέραν προβαλέσθαι
 συζυγίαν κατὰ προμήθειαν τοῦ πατρὸς, ἥγουν τὸν Χρι-
 στὸν καὶ τὸ πνεῦμα, ὥστε τὸν μὲν Χριστὸν διδάξαι
 πάσας τὰς συζυγίας τὴν τοῦ ἀγεννήτου πατρὸς ἀκατα- 25
 ληψίαν, πρὸς τὸ μηκέτι τὴν τούτου κατάληψιν ἐπιζη-
 τεῖν καὶ παθεῖν τὰ ὅμοια τῇ σοφίᾳ, τὸ δὲ πνεῦμα δι-
 δάξαι ταύτας εὐχαριστεῖν ὅτι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσιν· ὁθεν
 οἱ αἰῶνες, φησὶν, ὑπερησθέντες συνήνεγκαν ὅπερ εἶχεν

1. κτίστην] κτίσιν K. 4. κατασκευάσθαι] κατα-
 σκευάσθαι K. 14. προβαλέσθαι] προβάλεσθαι K.
 19. καθᾶραι] καθάραι K.

ἕκαστος αὐτῶν τὸ κάλλιστον, καὶ ἀρμαδίως πλέξαντες
καὶ ἐνώσαντες προέβαλον πρόβλημα, εἰς τιμὴν καὶ δό-
ξαν τοῦ βυθοῦ. τοῦτον δὲ καὶ σωτῆρα προσαγορευθῆ-
ναι καὶ Χριστὸν καὶ λόγον. καὶ συμπροβεβλήσθαι δὲ
8 ταύτῃ καὶ ἀγγέλους ὁμογενεῖς εἰς τιμὴν καὶ δόξαν αὐ-
τοῦ. ἕτεροι δὲ αὐτῶν ἐτέρως ἐξηγούμενοι τὴν περὶ τῆς
ἀσόφου σοφίας ληρωδίαν τὴν ἐνθύμησιν φασὶ τῆς ἄνω
σοφίας, ἣν καὶ ἀχαμῶθ καλοῦσιν, ἀνείθεον εἶναι καὶ
ἄμορφον. οἰκτεῖραντα δὲ ταύτην τὸν Χριστὸν ἐλθεῖν
10 εἰς ἀναζήτησιν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ σταυροῦ ταθέντα μορ-
φῶσαι κατ' οὐσίαν αὐτὴν, οὐ κατὰ γνῶσιν ποιῆσαι τὰ
ἐξ αὐτῆς τὸν τε κόσμον καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ταῦτα
πράξαντα πάλιν ἀναδραμεῖν. καὶ ἕτερα δὲ τινα φλυα-
ροῦσιν εἰς ἀπέραντον ἐκτεινόμενα. ἀθετοῦσι δὲ οὗτοι
15 καὶ νεκρῶν ἀνάστασιν καὶ τὴν παλαιὰν διαθήκην. προ-
φήτας δὲ ἀναγινώσκοντες ἐκεῖνα δέχονται μόνον τὰ δυ-
νάμενα δολίως τροπολογεῖσθαι πρὸς τὴν αὐτὴν αἵρεσιν.
τὸν δὲ Χριστὸν ἀπ' οὐρανοῦ τὸ σῶμα ἐννηοχέναι φα-
σιν, ὥς διὰ σωλῆνος τῆς ἁγίας παρθένου διελθεῖν.
20 λβ'. IB'. Περὶ Σεκουνδιανῶν. Σεκοῦνδός τις τὰ
μὲν ἄλλα πάντα κατὰ τὸν Οὐαλεντίνον ἐξηγήσατο, πε-
ρισσότερον δὲ τι βουλόμενος λέγειν τὴν ὁδοῶδα τοῦ
Οὐαλεντίνου τετράδα δεξιὰν καὶ τετράδα ἀριστερὰν ὀνο-
μάζει. καὶ τὴν μὲν φῶς, τὴν δὲ σκότος, τὴν δὲ ἀπο-
25 στᾶσαν καὶ μὴ ὑστερήσασαν δύναμιν μὴ εἶναι ἀπὸ τῶν
λ' αἰώνων, ἀλλὰ μετὰ τοὺς λ'. διδάσκει δὲ πρὸς τού-
τοις ἅπασαν ἀκαθαρσίαν καὶ λαγνείαν. καὶ Ἐπιφάνης
δὲ τις τοῦνομα συνήπται τῇ αἵρέσει ταύτῃ. οὗτος γὰρ
νίδος ὢν Καρποκράτους τοῦ αἵρετικοῦ, καὶ τοῦτο μὲν
30 τοῖς Καρποκρατιανοῖς, τοῦτο δὲ τοῖς Σεκουνδιανοῖς κοι-

21. Οὐαλεντίνον] οὐαλεντιανόν. K
νης] ἐπιφάνιος K. Correxī ex p. 210 G.

27. Ἐπιφάνης

κωνδῶν εἰς ὑπερβολὴν ἤλασε πάσης κακίας, ὡς καὶ θεὸς τοῖς ὑπ' αὐτοῦ πεπλανημένοις ἐν τε Σάμῳ καὶ Κεφαλληνίᾳ νομισθῆναι καὶ τιμηθῆναι σπονδαῖς καὶ θυσίαις. ἀλλὰ καὶ Ἰσίδωρος τις τὰ αὐτὰ τούτῳ φρονῶν τὴν τριαύτην ὑπεκράτυνεν αἵρεσιν. ἐνομοθέτησαν δὲ καὶ κοινογαμίαν οὗτοι καὶ τὸ λαγνεύειν, φνισκὸν ὑποθέμενοι εἶναι, τελειότητα τοῦτο ἐκάλεσαν.

λγ'. ΙΓ'. Περὶ Πτολεμαίων. Ὁ Πτολεμαῖος οὗτος τὰ μὲν ἄλλα τοῖς μυσαροῖς ἐφέπεται Γνωστικοῖς, περὶ δὲ τῶν αἰώνων Οὐαλεντίνῳ ἀκολουθεῖ. ἐφεῦρε δὲ 10 ὅμως καὶ προσθήκην τινά· δύο γὰρ συζυγίας τῇ βυθῷ καλουμένῳ παρ' αὐτῶν θεῷ ἐπενόησεν, ἔννοιαν καὶ θέλημα, ἃς καὶ κοινῇ ὀνόματι δῆθεν ἐκάλει, τὴν μὲν ἔννοιαν αἰεὶ συνυπάρχειν αὐτῷ φήσας καὶ ἐννοεῖσθαι 15 προβάλλεται, τὸ δὲ θέλημα ἐπιγίνεσθαι· πρῶτον γὰρ 15 ἐνενοήθη, φησὶν, εἰτα ἡθέλησεν. οὗτος δὲ ὁ Πτολεμαῖος καὶ γυναικί τινι Φλώρῳ τοῦνομα γράφων τὸν διὰ Μωσέως νόμον τοῦ θεοῦ βλασφημεῖ μόνην θεόθεν εἶναι τὴν δεκάλογον φράσκων, τὰ δὲ λοιπὰ τὰ μὲν αὐτοῦ Μωσέως ἴδια, τὰ δὲ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. 20

λδ'. ΙΔ'. Περὶ Μαρκосέων. Ὁ ἐλεεινὸς οὗτος Μάρκος τὰ τοῦ Ἀναξιλάου παλγνία τῇ τῶν μάγων πανουργίᾳ συμμίζας δι' αὐτῶν τοὺς πολλοὺς ἐφάνταζε. φησὶ γὰρ ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος ὡς ποτήρια τινὰ λευκῆς ὑάλου οἴνῳ κεκραμένα λευκῷ ἐτοιμάζων, εἰτ' ἐπρωθῇ τινι χρώ- 25

3. Κεφαλληνίᾳ] κεφαληνία K. 10. Οὐαλεντίνῳ]

ωάλεντινιανῷ K. 13. δῆθεν] Recte διαθέσεις apud Hippolytum Refut. Haer. p. 199, in διαθέσει corruptionem apud Epiphanium p. 215 A.

15. προβάλλεται] Hoc si recte scriptum est, τί προβάλλεται legendum erit. Apud Epiphanium p. 215 A est ἐννοουμένην αἰεὶ τὸ τί προβαλέσθαι.

17. Φλώρῳ] φλώρα K. 21. Μαρκосέων] Sic K, non Μαρκωσίων.

25. κεκραμένα] κεκραμμένα K.

μενος μετέβαλλεν εὐθὺς, τὸ μὲν εἰς ἐρεθρὸν, τὸ δὲ εἰς
 πορφυροῦν, τὸ δὲ εἰς κυάνεον. ἀλλὰ καὶ γυναῖξιν ἐπι-
 δεδοὺς ἐκπώματα εὐχαριστεῖν ἐνεκελεύετο. αὐτὸς δὲ πρῶ-
 τήριον πολλῷ μείζον κατέχων, οὗ ἡ ἐξηπατημένη ἐκρά-
 5 τει, μετεκένου ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῆς κατεχομένου μικροῦ
 εἰς τὸ μέγα τὸ ἑαυτοῦ, καὶ οὕτως τὸν παρεδρεόντα
 αὐτῇ ἐπικαλούμενος δαίμονα θαυματοποιὸς δῆθεν ἐφαί-
 νετο, πληρουμένου τοῦ μεγάλου ποτηρίου ἐκ τοῦ μι-
 κροῦ, ὡς καὶ ὑπερεκχεῖσθαι· μάλιστα δὲ περὶ γυναῖκας
 10 ἡσχολεῖτο, καὶ τούτων τὰς εὐπαρόφους καὶ εὐπεριφό-
 ρους διαφθείρων πρὸς ταῖς ψυχαῖς καὶ τὰ σώματα·
 πολλοὺς γὰρ ἀναπλάττει καὶ οὗτος αἰώνας, ὁμοίως
 Οὐαλεντίνῳ, καὶ διὰ τινῶν τούτων στοιχείων καὶ ἀρι-
 θμῶν δῆθεν συνίστησιν. ἀλλ' ὁ μὲν Οὐαλεντίνος ἐν
 15 τῇ πρώτῃ τετράδι τῇ τῶν αἰώνων τριακονταδύο βυθόν
 φησι πρῶτον καὶ σιγὴν, εἶτα νοῦν καὶ ἀλήθειαν. καὶ
 ὑπὸ μὲν τοῦ ἀρετήτου καὶ τῆς σιγῆς τὸν λόγον γεγεν-
 νῆσθαι φάσκει καὶ τὴν ζωὴν, ἀνθρωπον δὲ καὶ ἐκκλη-
 σίαν· ἐκ δὲ τῆς δευτέρας ταύτης τετράδος, ἥτοι τοῦ
 20 λόγου καὶ τῆς ζωῆς, τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἐκκλησίας
 γεγεννῆσθαι λέγει τὸν Ἰησοῦν· ἔτι δὲ καὶ φωνῆς προελ-
 θούσης ἐκ τοῦ ἀνθρώπου τὸν κόσμον ἅπαντα γεγε-
 ναιοργηθῆναι. εἰσηγήσατο δὲ ὁ ταλαίπωρος ὡς ἡ πα-
 νυπεριτάτη καὶ ἀκατωνόμαστος τετράς κατεληλυθυῖα ἐν
 25 σχήματι γυναικεῖα πρὸς αὐτὸν, ἐπειδὴ τὸ ἄρρεν αὐτῆς
 φέρειν ὁ κόσμος οὐκ ἠδύνατο, κατεμήνυσεν αὐτῇ τὴν
 πάντων γέννησιν, οὕτως εἰποῦσα· ὅτε πρῶτον ᾤδινεν
 ὁ πατήρ ὁ ἀεννόητος καὶ ἀνούσιος, ὁ μήτε ἄρρεν μήτε
 θῆλυ ὦν, καὶ ἠθέλησεν αὐτοῦ τὸ ἄρρητον γεννηθῆναι
 30 καὶ τὸ ἀόρατον μορφωθῆναι, ἥνοιξε τὸ στόμα καὶ προή-
 κατο λόγον ὅμοιον αὐτῇ, ὃς καὶ παραστάς ὑπέδειξεν
 αὐτῇ· ὃ ἦν αὐτὸς τοῦ ἀοράτου μορφὴ φανεῖς. ἡ δὲ ἐκ-
 φώνησις τοῦ λόγου ἐγένετο τοιαύτη· ἐλάλησε τὴν πρῶ-

την συλλαβὴν ἤτοι τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἥτις
 ἦν στοιχείων δ'. ἐπισυνῆψε τὴν β' συλλαβὴν, καὶ ἦν
 καὶ αὕτη στοιχείων δ'. ἐξῆς τὴν γ', καὶ ἦν καὶ αὕτη
 στοιχείων ι'. εἶτα τὴν δ', καὶ ἦν στοιχείων αβ'. ἐγένετο
 οὖν ἡ πᾶσα τοῦ ὀνόματος ἐκφώνησις στοιχείων μὲν λ', 5
 ἅτινα στοιχεῖα καὶ ἀκῶνας ὁ Μάρκος καλεῖ, συλλαβῶν
 δὲ δ'. ἕκαστον δὲ τῶν τοιούτων στοιχείων ἴδια γράμ-
 ματα καὶ ἴδιον χαρακτῆρα καὶ ἴδιαν ἐκφώνησιν καὶ
 σχήματα καὶ εἰκόνας ἔχειν φησὶ, καὶ μηδὲν αὐτῶν εἶναι,
 ὃ τὴν ἐκείνου καθορᾷ μορφὴν, οὔτε αὐτὸ στοιχεῖον 10
 ἐστίν· ἀλλ' οὐδὲ γινώσκειν αὐτό. οὔτε μὴν τὴν ταῦ
 πλησίον αὐτοῦ ἕκαστον ἐκφώνησιν πλεονεκτεῖν, ἀλλ' ὃ
 αὐτὸ ἐκφωνεῖ ὡς τὸ πᾶν ἐκφωναῦν, τὸ ὅλον ἡγεῖσθαι
 ὀνομάζειν. ἕκαστον γὰρ αὐτῶν, μέρος ἂν τοῦ ὅλου, τὰν
 ἴδιον ἦχον ὡς τὸ πᾶν ὀνομάζει. ὅτε δὲ πάντα μίαν καὶ 15
 τὴν αὐτὴν φωνὴν ἡγήσει, τότε καὶ τὴν ἀποκατάστασιν
 τῶν ὅλων γενέσθαι, ἥς ἐκφωνήσεως εἰκόνα τυγχάνειν
 τὸ ἀμὴν, ὁμοῦ λεγόντων ἡμῶν. τοὺς δὲ φθόγγους ὑπάρ-
 χειν τοὺς μορφοῦντας τὸν ἀνούσιον καὶ ἀγέννητον αἰῶνα.
 καὶ εἶναι τούτους μορφὰς, ἃς ὁ κύριος ἀγγέλους εἶρακε, 20
 τὰς διηνεκῶς βλέπουσας τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς. τὰ
 δὲ ὀνόματα τῶν στοιχείων τὰ ῥήματα καὶ κοινὰ αἰῶνας
 καὶ σπέρματα καὶ λόγους καὶ ῥίζας καὶ πληρώματα καὶ
 καρποὺς ὀνομάσθαι. τὰ δὲ καθ' ἑαυτὴν καὶ ἑκάστου
 ἴδια τῷ ὀνόματι τῆς ἐκκλησίας ἐμπεριεχόμενα νοεῖσθαι. 25
 τούτων δὲ, φησὶ, τῶν στοιχείων ἐνὸς στοιχείου τὸ ὕστε-
 ρον γράμμα φωνὴν προήκατο τὴν αὐτοῦ, οὗ ὃ ἦχος ἐξ-
 ελθὼν κατ' εἰκόνα τῶν στοιχείων στοιχεῖα ἴδια ἐγέν-
 ησεν, ἐξ ὧν τὰ τε ἐνταῦθα διακεκόσμηται καὶ τὰ πρὸ
 τούτων γεγένηται. τὸ μὲν οὖν γράμμα αὐτὸ οὗ ὃ ἦχος 30

17. εἰκόνα] εἰκόναι K.
 σθαι K.

24. ὀνομάσθαι] ὀνομα-

οὐκ ἦν συνεπακολουθῶν τῷ ἤχῳ τῷ ὑπὸ τῆς συλλαβῆς
 τῆς αὐτοῦ ἀνειληφθαι ἄνω πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ
 ὅλου, μεμενηκέναι δὲ εἰς τὰ κάτω τὸν ἦχον, ὥσπερ ἔξω
 διεφέντα· τὸ δὲ στοιχεῖον αὐτὸ ἀφ' οὗ τὸ γράμμα, σὺ
 5 ἢ ἐκφώνησις κατηλθε κάτω, γραμμάτων εἶναι λ', καὶ
 ἕκαστον τῶν λ' γραμμάτων ἔχειν ἕτερα γράμματα δι'
 ὧν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὀνομάζεται. καὶ ταῦτα πάλιν δι'
 ἑτέρων ὀνομάζεσθαι, καὶ τοῦτο εἰς ἄπειρον. ταῦτα δὲ
 ἢ τετρακτὺς σαφηνίσασα ὑπέδειξεν αὐτῷ, φησὶ, καὶ τὸ
 10 σῶμα, ἦτοι στοιχεῖον τῆς ἀληθείας, καὶ φησὶν, ὄρα κε-
 φαλήν ἄνω ᾱ ω̄, τράχηλον β̄ ψ̄, ὠμούς ἁμα χερσὶν
 γ̄ χ̄, στήθη δ̄ φ̄, διάφραγμα ε̄ ῡ, νῦτον ζ̄ τ̄, κοιλίαν η̄ θ̄,
 μηρούς ϑ̄ ρ̄, γόνατα ῑ β̄, κνήμας κ̄ ο̄, σφυρὰ λ̄ ξ̄, πόδας
 μ̄ ν̄. τοῦτο δὲ τὸ στοιχεῖον καλεῖται, φησὶν, ἀνδρωπεος.
 15 καὶ ἔστι πηγὴ παντὸς τοῦ λόγου καὶ ἀρχὴ πάσης φω-
 νῆς, καὶ παντὸς ἀρρήτου ῥήσις. τὴν δὲ ἀλήθειάν φησι
 προσβλέπουσαν αὐτῇ λαλῆσαι λόγον. τὸν δὲ λόγον ὄνομα
 γενέσθαι, καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο εἶναι ὃ γινώσκωμεν καὶ
 λαλοῦμεν, Ἰησοῦν Χριστόν. τὴν δὲ τετρακτὺν παρελθού-
 20 σαν πάλιν εἰπεῖν, οὐ τοῦθ' ὅπερ ἤκουσας παλαιὸν ἔστι
 τὸ ὄνομα· φωνὴν γὰρ μόνην ἔχεις αὐτοῦ, τὴν δὲ δύναμιν
 ἀγνοεῖς. Ἰησοῦς γὰρ ἐπίσημόν ἐστιν ὄνομα ἐξ ὧν γραμ-
 μάτων ὑπὸ πάντων γινώσκωμεν, τὸ δὲ παρὰ τοῖς αἰώσι
 τοῦ πληρώματος πολυμερὲς τυγχάνον ἄλλης ἐστὶ μορ-
 25 φῆς, γινωσκόμενον ὑπὸ τῶν συγγενῶν. ταῦτ' οὖν τὰ παρ'
 ὑμῖν καὶ γράμματα ἀπορροίας ὑπάρχειν γίνωσκε τῶν
 τριῶν δυνάμεων, εἰκονικῶς τῶν περισχουσῶν τὸν ὅλον
 τῶν ἄνω στοιχείων ἀριθμόν. τὰ μὲν ἄφωνα γράμματα
 θ' νόμισον εἶναι τοῦ πατρὸς καὶ τῆς ἀληθείας, διὰ τὸ
 30 ἀφώνους αὐτοὺς ὑπάρχειν, τουτέστιν ἀρρήτους καὶ ἀνεκ-

1. συνεπακολουθοῦν cum ὦν super οὖν K. 22. ἐξ
 ὦν—γινώσκωμεν] Corrige ἐξ ὦν—γινωσκόμενον ex p. 239 A.

λαλήτους, τὰ δὲ ἡμίφωνα ἢ τοῦ λόγου καὶ τῆς ζωνῆς
 διὰ τὸ μέσα ὥσπερ ὑπάρχειν τῶν τε ἀφώνων καὶ τῶν
 φωνηέντων καὶ ἀναδέχεσθαι τῶν μὲν ὑπερθεῖν τὴν ἀπόρ-
 ροιαν, τῶν δὲ ὑπ' αὐτὰ τὴν ἀναφοράν. τὰ δὲ φωνηέντα
 ζ' τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἐπειδὴ διὰ τοῦ
 ἀνθρώπου φωνὴ προελθοῦσα ἐμόρφωσε τὰ ὅλα. ὁ γὰρ
 ἦχος τῆς φωνῆς μορφήν αὐτῷ περιεποίησε. καὶ ἔστιν
 ὁ μὲν λόγος ἔχων καὶ ἡ ζωὴ τὰ ἦ, ὁ δὲ ἄνθρωπος καὶ
 ἡ ἐκκλησία τὰ ζ', ὁ δὲ πατὴρ καὶ ἡ ἀλήθεια τὰ θ'. ἵνα
 δὲ ἡ τῶν πληρωμάτων ἐνότης ἰσότητα ἔχη, ὁ τῶν ἐπτά
 τὴν μίαν τῶν θ' ἐκομίσατο δύναμιν. καὶ γεγόνασιν
 ὀγδοάδες τρεῖς, αἵτινες τρεῖς ἐφ' ἑαυτὰς ἐλθοῦσαι τὸν
 τῶν κδ' ἀνέδειξαν ἀριθμὸν. εἰσὶ δὲ καὶ ἀλλότρια κατὰ
 συζυγίαν στοιχεῖα, ἥτοι ἀπλᾶ 5' χαρακτηριστικὰ τῶν γ'
 δυνάμεων, ἀφ' ὧν ἀπερρύνῃ τὰ κδ', καὶ αὐτὰ δὲ τὰ γ',
 ἥτοι τὰ 5' τετραπλασιασθέντα τῷ τῆς ἀρετῆς τετρα-
 ὀδος λόγῳ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ποιεῖ. ὧν στοιχεῖον εἰ-
 κόκες τὰ παρ' ἡμῖν διπλᾶ γράμματα, ἅτινα συναρι-
 θμούμενα τοῖς κδ' στοιχείοις δυνάμει τὸν λ' ποιεῖ ἀρι-
 θμὸν. τὸ δὲ τοῦ Ἰησοῦ ὄνομα τὸ μὲν ῥητὸν γραμμα-
 τῶν ἔστιν 5', τὸ δὲ ἄρρητον γραμματῶν λ'. διὰ τοῦτο
 δὲ αὐ καὶ ὦ καλεῖται, ἵνα τὴν περισσότεράν μνησθῇ, οἷα
 τοῦτον τὸν ἀριθμὸν ἔχοντος τοῦ ὀρνέου. ὁ δὲ Ἰησοῦς
 ταύτην ἔχει τὴν ἄρρητον γέννησιν ἀπὸ μητρὸς τῶν
 ὅλων τῆς πρώτης τετραδὸς ἐν θυγατρὸς τρόπῳ προῆλ-
 θεν ἢ β' τετράς, καὶ ἐγένετο ὀγδοάς. ἐξ ἧς περ προῆλ-
 θεν δεκάς, καὶ γέγονε δεκάς καὶ ὀγδοάς. ἡ οὖν δεκάς
 ἐπεισῆλθε τῇ ὀγδοάδι, καὶ δεκαπλασίονα αὐτὴν ποίη-
 σασα τὸν τῶν π' προεβίβασεν ἀριθμὸν, καὶ τὰ π' πάλιν
 δεκαπλασιάσασα τὸν τῶν ω' ἀριθμὸν ἐγέννησεν, 30
 ὥστε εἶναι τὸν ἅπαντα τῶν γραμμάτων ἀριθμὸν ἀπὸ
 ὀγδοάδος εἰς δεκάδα προελθόντα ἢ καὶ π' καὶ ω', ὅ
 ἐστι δεκαοκτώ. τὸ γὰρ Ἰησοῦς κατὰ τὸν ἐν τοῖς γράμ-

μασιν ἀριθμὸν ὡς ἐστὶν πη΄. ἔχει οὖν, φησὶ, σαφῶς τὴν
 ὑπερσφαιρικὴν τοῦ Ἰησοῦ γέννησιν. διὰ καὶ τὸν ἀλφάβη-
 τον τῶν Ἑλλήνων ἔχειν μονάδας ἢ καὶ δεκάδας ἢ καὶ
 ἑκατοντάδας ἢ, τὴν τῶν ὠπὴ ψῆφον. ἀλλὰ καὶ ὁ Χρι-
 5 στὸς, φησὶ, γραμμάτων ὧν ἢ τὴν πρώτην ὀγδοῦδα ση-
 μαίνει, ἣτις τῷ ι' συμπλακεῖσα τὸν Ἰησοῦν ἀπετέλεσε.
 λέγεται δὲ καὶ υἱὸς Χριστὸς δωδεκάς· τὸ γὰρ υἱὸς
 γραμμάτων ἐστὶ τεσσάρων, τὸ δὲ Χριστὸς ὀκτώ, ἅτινα
 συντεθέντα τὸ τῆς δωδεκάδος ὑπέδειξαν μέγεθος. πρὶν
 10 μὲν οὖν φανῆναι τοῖς ἐν γῇ τὸ τοῦτου τοῦ ὀνόματος
 ἐπίσημον, ἦτοι τὸν Ἰησοῦν, ἐν ἀγνοίᾳ πολλῇ ὑπῆρχον
 οἱ ἄνθρωποι καὶ πλάνη· ὅτε δὲ ἐφάνη τὸ ἐξαγράμμα-
 τον ὄνομα, ὃ σάρκα περιεβάλλετο, ἔχον ἐν ἑαυτῷ αὐτὰ
 τὰ ζ' καὶ τὰ κδ', τότε γνόντες αὐτὸν ἐπαύσαντο τῆς
 15 ἀγνοίας. τεθεληκέναι γὰρ τὸν πατέρα λῦσαι τὴν ἀγνοίαν.
 λύσις δὲ αὐτῆς ἢ ἐπίγνωσις αὐτοῦ. καὶ διὰ τοῦτο ἐκλε-
 χτήναι κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ τὸν κατ' εἰκόνα τῆς ἁν-
 δυνάμειος οἰκονομηθέντα ἄνθρωπον. ἀπὸ τετραδὸς γὰρ
 προῆλθον οἱ αἰῶνες. ἦν δὲ ἐν τῇ τετράδι ἄνθρωπος
 20 καὶ ἐκκλησία καὶ λόγος καὶ ἡ ζωή. ἀπὸ τούτων οἶν
 δυνάμεις, φησὶν, ἀπορρεῖσαι ἐγενεσιούργησαν τὸν ἐπὶ
 γῆς φανέντα Ἰησοῦν. καὶ τοῦ μὲν λόγου ἀνεπλήρωσε
 τὸν τόπον ὁ ἄγγελος Γαβριήλ, τῆς δὲ ζωῆς τὸ ἅγιον
 πνεῦμα, τοῦ δὲ ἀνθρώπου ἢ τοῦ υἱοῦ δύναμις, τῆς δὲ
 25 ἐκκλησίας ἢ παρθένος. καὶ οὕτως ὁ κατ' οἰκονομίαν
 διὰ τῆς Μαρίας ἐγεννήθη ἄνθρωπος. φλυαρεῖ δὲ καὶ
 ἄλλα τινὰ προσεπιτούτοις ἢ τοῦ Μάρκου δόξα, ἅτινα
 καὶ σιγᾶσθαι ἄξιον. εἰς ἀθέτησιν δὲ τοῦ Θεοῦ βαπτί-
 σματος ποιοῦσι τὴν λεγομένην παρ' αὐτῶν ἀπολύτρω-
 30 σιν. ἄγοντες γὰρ τὸν τελούμενον ἐφ' ὕδαρ βαπτίζουσι
 καὶ ἐπιλέγουσιν οὕτως, εἰς ὄνομα ἀγνώστου πατρὸς

6. τῷ] τὸν K.

τῶν ὅλων. εἰς ἀλήθειαν μητέρα πάντων, εἰς τὸν κατ-
 ελθόντα Ἰησοῦν, εἰς ἔνωσιν καὶ ἀπολύτρωσιν καὶ κοι-
 νωνίαν τῶν δυνάμεων. καὶ πρὸς τὸ μᾶλλον καταπληῖξαι
 αὐτὸν ἐπιφωνοῦσι λέξεις Ἑβραϊκὰς οὕτως, χαμωσση
 βααὶ ἀνοῦρα μισταδία ῥουοῦδα κουσάβα φοβῶρ κα-5
 λαθεί. ὧν ἐρμηνεῖα τοιαύτη, ὑπὲρ πᾶσαν δύναμιν τοῦ
 πατρὸς ἐπικαλοῦμέν σε τὸν φῶς ὀνομαζόμενον καὶ
 πνεῦμα ἁγαθὸν καὶ ζῶν, ὅτι ἐν σώματι ἐβασίλευσας.
 ἕτεροι δὲ αὖθις προσεπιλέγουσι, μεσσαῖα οὐφὰρ ἐναμεμ-
 ψὲ μενχαλδία μασσομή δαέα ἀκφαρνὰν ἐψευοῦσα Ἰησοῦ 10
 Ναζαρία, ὧν ἐρμηνεῖα τοιαύτη, οὐ διαίρῳ τὸ πνεῦμα
 καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὴν ὑπερουράνιον δύναμιν, τὴν οἰ-
 κτίρμονα. ὀναίμην τοῦ ὀνόματός σου, σῶτερ ἀληθινέ.
 καὶ ταῦτα μὲν οἱ τελοῦντες· ὁ δὲ τετελεσμένος ἀπο-
 κρίνεται, ἐστήριγμαι, λελύτρωμαι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ 15
 Ἰαῶ, ὃς ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος τού-
 του. εἴτα μυρίζουσιν αὐτὸν ὀποβαλσάμφ, καὶ γενέσθαι
 λέγουσι τέλειον. Τέλος.

7. ἐπικαλοῦμεν] ἐπικαλούμενον K. Hoc est ἐπικαλοῦμεν
 vel, ut apud Epiphanium p. 255 D, ἐπικαλοῦμαι.